

1118

~~Dispositio~~
~~causae~~

CC

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

ITZOK VALABREONE

1773
Handbook
for
SHOCKTIN
CARPENTRY

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

13-48

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Latin and indigenous characters.

CAS
Rev. Ms
494

שאלה

מה ענין לשחיטה זו ומהיכן נלקח
תשובה ה שחיטה היא מצות עשה
מן התורה דכתיב וזבחתי
מבקרך ומזאנך מאילך ראיה שצדיקים
שחיטה אך פרטות הדינים אסמכוהו
אכאשר צויתך הלכה למשה מסיני
שם מי הם הבעלי חיים שצדיקים
שחיטה ומי הם שאינם
צדיקים :

חש בהמה חיה ועוף צדיקים -
שחיטה בהמה דכתיב וזבחתי
מבקרך ומזאנך חיה דכתיב כאשר
יאכל את הצבי ואת האיל מקיש צבי
ואיל למיסולי המקורשים מה פיסולי -
המקורשים טעונים שחיטה אף חיה
טעונה שחיטה עוף דכתיב איש מבני
ישראל אישר ייצוד ציד חיה ועוף מקיש
עוף לחיה מה חיה טעונה אף עוף -
טעון שחיטה דגים וחגבים אינם טעונים

שחיטה

שחיטה וסמך לרבר היצאן ובקר—
 ישחט להם ומצא להם ואם את
 כל דני הים יאסף להם שם בהמה
 טעונה שחיטה ודנים וחנבים באכילה
 בעלמא בני :

שץ אם הכל שוחטים או אם יש
 היפרש ביניהם לכתחלה או
 בדיעבד :

תשו הכל שוחטין לכתחלה אפילו
 נשים ועבדים וכל אדם -
 אפילו אין מבירים אותו שמוחזק ל
 לשחוט שלא יתעלה מן הדם וגם
 אין יודעים בו שהוא מומחה ויודע
 הלכות שחיטה ומותר ליתן לו -
 לכתחלה לשחוט ומותר לאכול
 משחיטתו שרוב הרגלים לשחוט
 הם בחוקת מומחים ומחזקים בדא
 בשאינו לפנינו או מותר לאכול
 משחיטתו וסומכין על החזקה אבל

אם הוא לפנינו צדיק לבדקו אם הוא
מומחה ויודע הלכות שחיטה אבל
אין צדיק לשואו אם נתעלה אם
לאו :

שאלה

השוחט צדיק שידע כל

חלוקי דינים או לאו :

תש

אין צדיק שידע כל חלוקי

דינים ואם אמר על דבר

זה הייתי מסתפק ושואל קרינן ביה ש

שפיר יודע עד שיאמר על האסור

מותר ועל המותר אבוד :

שש

מי שיודעים בו שאינו יודע

הלכות שחיטה אבל שחט

לפניו ד' או ה' פ' שחיטה ראיה והגנה

ושחט אחר כך ביע לבין עצמו מהו :

תשו

שחיטתו פסולה אפילו ש

שאי לו עשיית כך ומתוך

השובתו נראה ששחט כדאין אין

לסמוך עליו אפילו אמר ברע לו -

ששחטתי יפה :

שש
תש
סוּמָא מֵהוּ לֹא כֹל מִשְׁחִיטָתוֹ
סוּמָא לֹא יִשְׁחוּט אֶתְּכֶם אֲחֵרִים
רוֹאִין אוֹתוֹ וְאִם שָׁחַט –
שְׁחִיטָתוֹ כְּשִׁירָה:

שש
תש
הַתְּחִיל פֶּסוּל וְנֹמֵר כֶּשֶׁר אוֹ –
אִפְכָּא מֵהוּ:

תש
אם הַתְּחִיל הַפֶּסוּל לִשְׁחוּט
בְּדִבְרֵי שְׁעוֹשָׁה הִבְהֵמָה נְבִילָה
כְּגוֹן בּוֹשֵׁט אוֹ בְּרֹב הַקֶּנֶה פֶּסוּלָה
אֲבָל אִם הַתְּחִיל הַפֶּסוּל בְּחֵצֵי הַקֶּנֶה
וְנֹמֵר הַכֶּשֶׁר כְּשִׁירָה:

שש
מי הם הִבְהֵמוֹת שֶׁהַשְׁחִיטָה
אֵינָה מוֹעֵלָת בָּהֶם וְנִקְרְאוֹת
נְבִילוֹת בְּחַיִּים:

ת
הם שֶׁשֶּׁה וְסִימָנָן יִמָּק גָּזוֹ יִרָךְ
מִפְּרִקַּת קֶנֶה גָּב גִּבְתָּהּ וּשְׁט
יִרָךְ בְּהֵמָה שֶׁנִּיטְלָה יִרָךְ שְׁלָה –
וְחִלְלָה עִמָּה עַד שֶׁתִּרְאָה
חֲסִידָה כְּשֶׁתִּרְבֹּץ וְהָיָה לַחִיָּה וְעוֹף לָאֵן

נִקְרָאִים נְבִילוֹת ^{בַּחַיִּים} וְאֵין הַשְׁחִיטָה מוֹעֵלָת
בָּהֶם כָּלֹל :

מִפְּרָקָת ^ו בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף יִשְׁנֹשְׁבֵר
מִפְּרָקָתָן וְרֹב בִּשְׂר עֲמָהֶם
הֵם נְבִילוֹת בַּחַיִּים שֶׁכֵּן כְּתִיב בְּעָלֵי הַכֶּהֱן
וְתִשְׁבֵּר מִפְּרָקָתוֹ וַיָּמֹות :

קֵנָה שֶׁנִּסְדַּק לְאַרְכּוֹ וְאִם נִשְׁתַּיֵּיר
מִמֶּנּוּ מִשְׁהוֹ לַמִּטָּה וּמִשְׁהוֹ
לַמַּעֲלָה בְּמִקְוִים הִרְאֵנוּ לַשְׁחִיטָה כ
כְּשִׁירָה וְאִם לֹא נְבִילָה בַּחַיִּים וְאִם
נִפְסַק רֹב חֲלָלוֹ גַּב נְבִילָה בַּחַיִּים וְאֵין
הַשְׁחִיטָה מוֹעֵלָת בָּהֶם כָּלֹל :

שֶׁ מִפְּנֵי מָה כִּשְׁנִסְדַּק לְאַרְכּוֹ
דִּי שִׁישְׁאָר מִמֶּנּוּ כּוֹשֶׁהוּ
לַמַּעֲלָה וּמִשְׁהוֹ לַמִּטָּה וּכְשֶׁנִּסְדַּק
לְרַחְכוֹ כְּשִׁיש בְּרֹב הַחֲלָל נִפְסַק
נְבִילָה :

תִּשׁוּבָה מִפְּנֵי שֶׁכְּשֶׁהוּא בְּאוֹרֶךְ
כָּל זֶמַן שֶׁהַצִּיּוֹר נִמְשָׁךְ

הסדק הולך וסוגר הילכך הדר חלים מה ש
 ישאין בן ברחבו הילכך כשיש הרוב -
 נפסק גבילה :

גב בהמה חיה ועוף שנקרעו בארזן
 מבין כרג הרי הם גבילה בחיים :
 גסתרא בהמה חיה ועוף שנקחתכו לרחבן
 ונחלקו לשנים ופי גסתרא גסתרי
 והיא מלת מיר כבת וכיון שנתלקה לשנים
 הרי זה גבילה בחיים ואין השחיטה מועלת
 בהם כלל :

וושט שנקב במישהו טריפה :
 שי הכל יודעים שיש שני עורות
 לוושט החיצון ארום הפנימי -
 לבן אם נהפך הוושט במראיו ונמצא חיצון
 לבן ופנימי ארום או שנמצאו שתיים -
 ארומים או לבנים מהו :

תשו באיזה אופן שיתחלף טריפה :
 שי באיזה אופן בודקין אותו -
 לראות אם נקב :

תשובה הוושט אין לו בדיקה מבחוץ
לא מבפנים וכיצד בודקין -

אותו הופכן אותו אם יש עליו טיפת דם
בדיוע שעקב טריפה :

שץ כיבר אמרנו שיש שני עורות
לוושט עקב זה בלא זה או
זה שלא כנגד זה מהו :

תש ארבעה איברים יש בבהמה
חיה ועוף ובכל אלה מהם יש ב

קרומות וסימן קרום קרקבן ריאה וושט
מוח וריגם שזה לכלם חוץ מהוושט

כיצד הקרקבן והריאה והמוח אם עקבו
זה בלא זה או שלא כנגד זה כשירה

עד שינקבו זה כנגד זה וטריפה :

אבל בוושט אם עקבו שתי קרומות זה

שלא כנגד זה טריפה הטעם בזה שכיון

שאכלה פגע בוושט פעמים דמחרימי

אתרדי ונמצאו הנקבים זה כנגד זה

ולפיכך טריפה :

שץ השחיטה צריכה כוונה או לאו :

תשובה שחיתות חולין אינה עליה

כונה :

שחיתות הסכין בידו או ברגלו שלא

בכיונה כלל ושחט מהו :

תש שחיתותו כשירה ואם נמלה מעצמה

פסולה דבעינן כח נברא :

שח נעץ סכין בטחל והעביר שם צואר

בהמה חיה או עוף עד שנשחט

מהו :

תש אם צואר הבהמה למטה מהסכין

כשירה ואם צואר הבהמה למעלה

מהסכין טריפה שמא תרד הבהמה ער

הסכין בכובד צפה ותחתך בלא הולכה ו

והובאה ויבוא לידי דרסה ובעוף בין שיהא

הצואר למעלה בין שיהא למטה כשירה :

שח קבע אדם סכין בגלגל של אבן

או של עץ ומסבב הגלגל בידו

או ברגלו ומשים שם צואר הבהמה או

העוף עד שנשחט מהו :

קאנוי כזה

תשובה כשירה אבל אם המים המסובים
את הגלגל ושם צואר הטהמה
נגדו ושחט שחיתתו פסולה אבל אם
פטר אדם אמת מים וסבבו הגלגל ושחט
בסביבתו כשירה בריעבר בדא בסביבה
ראשונה שהיא מכח אדם אבל בסביבה
שניה ולאחריה פסולה שהרי לא בא
מכח אדם לא מכח המים בהלכות
שף באיזה זמן כשר לשחוט ביום
או בלילה :

תש לעולם שוחטין בין ביום בין בלילה
בדא בלילה כשיש אבוקה נגדו
אבל אין אבוקה נגדו או ביום במקום אפל
לא ישחוט ואם שחט שחיתתו כשירה :
שף אם שחט את המסובת בלילה
ולא ידע אם פלגסה מאי
תש הרי זו ספק נבילה ואסירה וכתב
הריק זל שגדולי החכמים
לא היו אוכלים מן הטהמה שממהרים

לשחוט אותה כרי שלא תמות אעפ"י
 שמדכסה בסוף השחיטה :
 ש' באיזה מקום ראוי לישחיטה בבהמה
 תיה ועוף :
 תיש' קיימא לן הלכה למישה מסיני דישחיטה
 מן הצואר דיקא הקנה והונשט :
 יש' כמה אנו לומדים שראוי לשחוט
 הקנה והונשט :
 ש' תיש' קיימא לן דישחיטה מן הקנה
 והונשט משני פ' הבאים בא
 וזבח ושחט הונשט ראיה מל' וזבח
 במקום זכות המאכל והמשקה שם -
 חתוך והקנה ראיה מדכתיב ושחט במקום
 שישח דהיינו קנה והונשט :
 ש' כמה שיעור השחיטה בבהמה
 תיה ועוף או אם יש היפרש -
 ביניהם לכתחלה או בדיעבד :
 תש' שיעור השחיטה לכתחלה
 לשחוט שני סימנים בבהמה

חיה ועוף הלכה למשה מסיני ובריעבד
רובא בעוף ורוב שנים בבהמה וחיה :
שא מגן שר ורובא בעוף ורוב שנים
בבהמה בריעבד :

תש דכתוב וזבחתי כאשר צויתיה דת
כשר א שנים רוב רל רוב אחר
בעוף ורוב שנים בבהמה וחיה ושני סימני
אי צריך שיהיו שחוטים בהולכה ובהובא
כל מה שאיפשר

שע מי הם הלכות שחיטה :
תש הם ששה א ב ג ד ה ו אלה
רוב אחר בעוף בית רוב שנים
בבהמה ג מדות בסכין ד קרומות ב
בריאה ה שהיה דרסה חלדה הזרמה
עקיד ויו ירך ממרקת קנה גב גסתרא
וושט :

שף היבן למדנו הולכה והובאה מן התורה :
תש למדנו הולכה והובאה מן התורה
משני פסוקים כתוב א אומר חץ -

בעוף
בהמה
דשחיטה
ט
שחוט
הקנה
ים נא
וזבחת
שם -
ט במקום
בהמה
מרש
גד
חלה
בהמה
ח

שחוט לשונם ופסוק אחר זהב שחוט
ואמרו זל מה חץ בהולכה כשזורק אדם
חץ מהקשת גם כן השחיטה צריכה
שיהיה בהולכה מה זהב כשמוישר -
הצורה מהכלי שהוא עשוי נקבים -
לעשות ממנו חוט מושכו אצלו ב
בהובאה כך השחיטה צריכה שתהיה
בהובאה :

שחט והתנו את הראש בבית
אחד בהולכה או בהוצאה
מהו :
תש אם יש בסכין כמלא שני צוואר
מצווארי הגשחט בשירה
ואם לאו פסולה שמא יבא לירי דרכה :
שש קנה שהיה חצי פגום זה שלימו
לרוב מהו :
תשו שחיטתו בשירה :

שש איך משערים את הרוב :
תש אמר הרב ליק הרוב שאמרנו
הרוב שאמרנו לא ישערו -
בלבו ולא באומר הדעת אלא

למי הרוב הנראה לעינים אפילו כתוב

השערה יותר מהחצי כני :

של שחט מבהמה כל סימן א' וחצי

השני מאי :

תש' כל זמן שלא שחט רוב א' בעוף

ורוב שנים בבהמה טריפה :

עוד למדנו שהעוף כשר בשחיטת

רוב סימן א' כדתניא רבי רבי

ושמועל זאת תורת הבהמה

והעוף וכל נפש התיה הרומושת בבנים

הטיל הכתוב העוף בין הבהמה והדגים

דהיינו נפש החיה הרומושת במים ל

לפוטרו בלא שחיטה לדגים אי אפשר

שכבר הוקש לבהמה לחייבו בשחיטת

שני סימנים כבהמה אי אפשר שכבר

הוקש לדגים הא כיצד חייב בסימן אחד

מפני שהוקש לבהמה ופטור משני -

סימנים מפני שהוקש לדגים :

שש' במה שוחטין ובמה אין שוחטין :

היש אין שוחטין בכל דבר המחובר
 לקרקע או לגוף לקרקע כמו קנה
 קוצ ועץ ולגוף כמו שן ועפודן המחוברים
 בבהמה אבל שוחטין בכל דבר התלוש
 ולאו דוקא סבין לא כל דבר הנלקח ב
 בידים ומאכיל את הבשר ואני לומדים
 ממה שאמר באברהם אבינו עה
 ויקח את המאכלת משמע דבר ה
 המאכיל את הבשר ומדאמר ויקח
 משמע דבר הנלקח בידים ולאו דוקא
 סבין לא כל דבר החותך ובלבד
 שלא יהיה בו פגם
 שיא

למה אין שוחטין בדבר פגום
 תשובה מפני שאינו חותך לא
 קוצע וכתוב ושחטת
 ולא וקדעת
 מנין שאסור לשחוט בסבין
 פגום
 דכתוב לא תשחט על חמץ
 חמץ בגמטריא פגומה
 ש
 תש

שש מה עגשו של שוחט בסכין -

פגום :

תש באלו אוכל חמץ בפסח וחייב
ברית דבתיב כל אוכל חמץ -
ונקרתה לל כל האוכל בשר שחוטא
בסכין פגום שעולה במנין פגומה
החמץ ונקרתה לכן השוחט יזהר -
לבדוק הסכין יפה בנחת במיתון בישוב
הדעת בדונה נכונה עד מאד ואחב
ישחוט בו :

שש במה בודקין וכיצד בודקין

ובמה פעמים בודקין :

תש השוחט בהמה חיה ועוף
צריך שיבדוק הסכין קודם
שחיטה יב פעמים מושלש
רוחותיה שהם פיה וטני צדדיה עד
שלא ידגיש בו פגם כלל ואחב ישחוט
בו וכיצד בודקין אותו מוליכו ומביאו
על עפרנו מפיו וכן יעשה בשני צדדיו

שני פ' מכל צד על הבשר ושני פ' על הצפיר
הרי יב פעמים ואחר כך ישחיט בו :

שפ' מפני מה בודקין בבשר ובצפורן
תש' הבשר כנגד הוושט ובצפורן

כנגד הקנה :

שפ' מען שיעריך לברוק הסכין יב פעמים
תש' ממה שאמור בשאול המלך ושחטתם
בוה ואכלתם בדיקת זה שעולה יב
מלמד שבדק שאול הסכין יב פ' ואחכ נתן
רשות לישחך לשחיט בו :

שפ' כיצד היא תואר הפצמות הפוסלות
תש' שמות הפצמות הם ג' כמו שאמרו
בגמרא אמר רבא ג' מדות בסכין
אוצרת מסוכסכת עולה ויורד :

שפ' אוצרת מה ענינה ולשונה ..
תש' אוצרת היא פצמה הנרגשת ב
בהולכה ובהובאה וזאת פסולה
בכל ענין בין שתהא בראש הסכין בין בסוף
והוא מלשון אצרה בקציר מאכלה :

שש מסוכסכת מה ענינה ולשוטה :
 תש מסוכסכת היא פנימה הנרששת
 בהובאה לבר דהיינו שמנית הסכין
 על אצבעו בהובאה תרגיש שיש בו פגם
 ובהולכה לא תרגיש אם שחט דרך הולכה
 ולא הביא כשירה ואם הביא פסולה :
 שש עולה ויורד היכי דמי :
 תש סכין שהוא עקים כנחש שאכל
 מקצתו הרחיים בתשתיה ואינו -
 שוה בדדיקתו רק יש בו עליה וירירה כמו
 צב הטחש הואיל ואין בו פגם שוחטין בו
 לכתחלה :
 שש סכין חרה שהושחתה והרי אינה
 חלקה לא שמנעתה במנע ראש
 השבולת שהוא מסתבך באצבע מהו :
 תש הואיל ואין בו פגם שוחטין בו :
 שש סכין שפיר חלק ואינו חר מהו :
 תש הואיל ואין בו פגם שוחטין בו אפילו
 הוליק והביא כל היום שחטתו כשירה :

הצפידן

רין

פעמים

שחטתם

לה יב

וכ נתן

מוסלות

שאמרו

בסכין

דר :

ת ב

פסולה

בין בסיף

לה :

למכ מכך

שף השוחט בסכין ברזק ונמצא פנים

מהו :

תש הרי זו נבילה אפילו נגע בעצם

המפרקת אין תולין שנפגם בו -

אחר שחיטה לא חיישינן שמא בעור -

נפגם ונמצא שוחט בסכין פגום אפילו בעוף :

שף כמה שיעור הכזמה :

תש כל שהוא ובלבד שתאגיד בצפורן

אפילו כחוט השערה :

שף אם לא ברק הסכין קורם שחיטה

ובדקו את שחיטה ומצאו יפה

מהו :

תש שוחטתו כשירה :

שף השוחט בהמות או תיות או -

עופות הרבה צריך לבדוק הסכין

בין כל אחד ואחד או לאו :

תש צריך לבדוק הסכין בין כל אחד

ואחר ואם לא עשה כן ובדק

באחרונה ומצאו פגום כלם נבילות אפילו

הראשונה :

שך כְּבֵד אִמְרָנוּ שִׁעְרֵיךְ לְבָדוֹק הַסֵּכֵן בֵּין
 כָּל אַחֵר וְאַחֵר וְאֵם עֶבֶר וְלֹא בִדְקוֹ
 וְאַחֵר שְׁחִיטָה נֶאֱבָר הַסֵּכֵן מֵהוּ :
 תש הוֹאִיל וּבִדְקוֹ קוֹדֵם שְׁחִיטָה אֶפִּילוּ
 שִׁחַט בּוֹ מֵאֵה חַיּוֹת אוֹ מֵאֵה עוֹמֹת
 זוֹ אַחֵר זֶה וְנֶאֱבָר הַסֵּכֵן שְׁחִיטָתוֹ כְּשִׁירָה :
 וְאֵם נִגַּע בַּעֲצָם הַמִּפְרָקֶת שֶׁל אֵל מֵהֶם יֵשׁ -
 לְהַחֲמִיר וּלְחַוֵּשׁ לְכָל אוֹתָן שֶׁשִּׁחְטוּ
 אַחֵר כֵּךְ :

שך שִׁחַט בַּסֵּכֵן בְּדוֹק וְנֶאֱבָר קוֹדֵם
 שִׁיבְדִּקְנוּ וּמִצָּאוּ וְהוּא פָּגוּם מֵהוּ :
 תש שְׁחִיטָתוֹ כְּשִׁירָה הוֹאִיל וַיֵּצֵא -
 בְּהֵיטֵר וְזֶה שֶׁנִּמְצָא פָּגוּם נֶאֱמַר
 שֶׁבֶר עֲצָמוֹת וְלֹא אֲדַעְתִּיהָ וְאוֹקִי סֵכֵן
 אַחֲזַקְתִּיהָ :

שך שׁוֹחֲט שֵׁשׁ לוֹ סֵכֵן מִיֵּיחָד לְשְׁחִיטָה
 נִמְקוּם מִיֵּיחָד שִׁחַט בְּלֹא בִדְיָקָה
 וְאַחֵר הַשְׁחִיטָה נֶאֱבָר מֵהוּ :
 תש בְּחֻזְקַת בְּדוֹק הוּא וְכִשְׁיֵרָה :

פנים
 עצם
 בו -
 עור
 לו בעוף
 צפודין
 שחיטה
 או יפה
 ת או -
 יוק הסכין
 כל אחר
 כן ובדק
 אות אפילו
 דבר

שש היכן מקום השחיטה בקנה
 תש מקום השחיטה בקנה לצד הראש
 משיפוי כובע ולמטה ושיפוי הוא
 ענן קושי כמו ושיפויין הוו בבראשית -
 רבא ולמטה בקנה עד מקום שחוציע -
 ראש בנה האוטה כשנפחים אותה עולה
 למעלה :

שש היכן מקום השחיטה בוישט:
 תש מתחלת המקום שכשחותכים -
 אותו מתבויץ עד המקום שישעיר
 ויתחיל להיות פריצים ככרס ואם שחט -
 למעלה ממקום זה הנקרא תרבץ הוישט
 או למטה ממקום זה שהוא מתחלת
 בני מעים פסול :

שש באיזה מקום מן הצואר צריך
 לשחוט :

תש באמצע הצואר ואם שחט מן
 הצדדים כשירה והוא שהחזיר
 הסימנים וירע שחתכן קודם המפרקת :

שש מה הם הדברים הפוסלים את

עצמות השחיטה :

הש הם חמשה מלבד כמה שאמרנו.

ואינהן שיהיה דרכה תלדה

הנרמה עיקרי :

וסמך לדבר לחמשה דברים לא מהתו

ממה שאמר יצחק אבינו לעשו

וצודה לי ציד צידה כתיב הא יתירה

לרמוז שצויה על חמשה דברים שלא יעשה

אותם עשו בשחיטתו :

כיצד והיכי דמו :

אם התחיל לשחוט ושהה

בין בשונג בין במזיד בין -

באונס בין ברצון וחור ונמר השחיטה

פסולה וסמך לדבר שאמר הכתוב ו

ושחט שחיטה אחת ולא שתי שחיטות :

סיבת השחייה מה היא

באחר משלשה דברים אם

כשהתחיל לשחוט נפלה

שש

הש

ואינהן

וסמך

שהיה

תש

שש

תש

ה

צד הראש

שימוי הוא

אישית -

שכונציע -

שה עולה

שט :

נכים -

ום שישעיר

שחט -

הוושט

חללת

ר צריך

שחט מן

א שהחזיר

מפרקתו

אז

אֲרֵרְתוּ מֵעַלְיוֹ וְשִׁהֲא לְהַגְבִּיהוּ אוֹ יָדָיו
מִרְתָּחוֹת וְנִפְלָה הַסֵּכִין מִיָּדָיו וְשִׁהֲא
לְהַגְבִּיהוּ אוֹ רֵאָה הָרֶם וְנִתְעַלָּה מַחֲכֵת
מוֹרֵךְ הַלֵּב וְשִׁחָא בֵּין תַּחֲלַת הַשְּׁחִיטָה
לְהַשְׁלִמְתָּהּ :

שָׁשׁ כִּמָּה שִׁיעוֹר הַשְּׁהִיָּה :
תֵּשׁ כְּדִי שִׁנְגִּיָּהֶעָה בַּהֲמָה כִּיּוֹצֵרָה
בַּה וְיִרְבִּיעָהּ וְיִשְׁחוּט רוֹב
הַסִּימָעִים דִּהְיִינוּ בַּהֲמָה נֶסֶה לְנֶסֶה בְּקָה ל
לְרָקָה וְעוֹף לְעוֹף וּמִנְהַג אֲמִיּוֹת וְהַכְשֵׁר
לְפִסּוֹל כָּל הַשְּׁהִיּוֹת כָּל שִׁהֲא בֵּין בְּמִיעוּט
רֵאשׁוֹן בֵּין בְּמִיעוּט אַחֲרִיִּן בֵּין בְּקָה בֵּין
בְּיוֹשֵׁט :

מִמֶּנִּי מָה נֶאֱסָרָה הַשְּׁהִיָּה :
תֵּשׁוּבָה דְּחִיּוּשִׁינָן שׁוּמָא בְּשִׁהֲיִיתוּ
נִקְבַּ הַיּוֹשֵׁט וְהוּא אַחֲרֵי
מִהַרְבֵּי שְׁנֵי קִבְּתָם בְּמִשְׁהוֹ לִכְן
פִּסּוּלָה :
וְלֹא יִזְהַר הַשּׁוֹחֵט לְזַרְזוֹ וּלְאַמֵּן יָדָיו כָּל מָה
שִׁהֲיָה אִיפְשָׁר :

היכן תש
 למדנו שהיה מן התורה
 דכתיב והאיש משתאה
 לה ומתרזמין ונברא שהי
 שהיה אליעזר עבד אברהם מיחל -
 ומצפה לישועתה ולשי תיבות של -
 שהיה שאין השחיטה יפה הגונה :
 דרסה כיצד זה כי דמי :
 תש כל שהניח הסכין עק -
 הציאר ודחק וחתך הסימני
 בבת אחת כחותך צנון או קשות או -
 שהכה בסכין כדרך ש מכין בסייף -
 וחתך הסימנים בלא הולכה והובאה
 הרי זו דרסה ואסורה :
 ממי מה נאסרה הדרסה :
 תש לפי שדומה לחנק הנשחט
 והתורה אמרה ונבחת
 ולא וחנוקת :
 כמין לדרסה מן התורה :
 תש דכתיב ומעוך וכתות ומתרזמי

או ידיו

ה

מחלת

חיטה

ביוצא

ט רוב

בקה ל

והכשר

במיעוט

מנה בין

בשחיטתו

ואחר

לכך

דיו כל מה

היכן

וְדַמְרִים וְדַרְסִים וְרָתָה שֶׁל דְּרָסָה בְּרָס
 רִצֵּץ סִימָנִי הַבְּהֵמָה :

חֲלָדָה כִּיעֵד וְמָה טַעַם לְאִיס וְרָה :
 כִּצֵּן שֶׁהַחֲלִיד הַסִּכֵּן תַּחַת הָעוֹר ב
 בְּהֵמָה נֶסֶה אִו תַּחַת הַצֶּמֶר -

בְּהֵמָה דָּקָה וְשֹׁחַט שְׁחִיטָתוֹ מְסוּלָה -
 דְּבַעֲיָנָן שְׁחִיטָה מִפּוֹרֶעַת וְלִיכָא :

שֶׁ מֵעַן לְשְׁחִיטָה מִפּוֹרֶעַת מִן
 הַתּוֹרָה :

תֵּשׁ דְּכָתִיב הַחֹלֶד וְהָעֶכְבֵּר וְגַם -

מֵעֵינֵינוּ בְּזִמְרָא חֲלָדָה מִלְּשׁוֹן
 חֹלָדָה הַטְּמוּנָה בְּעַמֵּר וְרָתָה שֶׁל חֲלָדָה
 חַיִּיב לִכְסוֹת דְּבָרִים הַמְכּוּסִים :

עוֹר טַעַם אַחֵר וְכִי לְשְׁחִיטָה -

מִפּוֹרֶעַת מִן הַתּוֹכָה דְּכָתִיב חָץ
 שְׁחוּט לְשׁוֹנָם מֵה חָץ בְּגִלּוֹ אֵף שְׁחִיטָה
 בְּגִלּוֹ :

הַצֶּרֶם כִּיעֵד וְהִיכִי דְּמִי :

תְּשׁוּבָה זֶה הַשּׁוֹחֵט בְּקֶנֶה בְּמִקּוֹם

שאינו ראו לשחיטה דהיינו לעד
 הראש למעלה משיפוי כובע כמו
 שני חטים יש בסוף הקנה בתוך -
 טבעת הגדולה יש שני צנדי מצף
 סחוס ונקראים חטי אם שחט ב
 בתוך החטים ושייר ממנו או מהם
 משהו למעלה שחיטתו כשירה שהרי
 שחט משיפוי כובע ולמטה ואם -
 לא שייר מהם כלם אלא ששחט -
 למעלה מהם הרי זו כזרמת נכסוילה
 ולשון של הצדמה הוא הכרעה ש
 שמכריע ידו על הסכין לשחוט במקום
 שאינו ראוי :

שך	הגדים בתחלה שליש ושחט
	שני שלישים מהו :
תש	כשירה :
שך	שחט שליש והגדים שליש
	וחזר ושחט שליש האחרון
	כזהו :
תש	כשירה :

הרס

הרה :

עור ב

הצמר -

הולה -

נא :

עת מן

ונם -

מלשון

לחלה

הים :

יטה -

כתוב חץ

שחיטה

:

ה במקום

שאנו

שש
תש
עוד
ממה שאמר היה שוקל עין
בעין ונתן לו כדי צד ומיו פ
כדי הטייתו והכרעתו ולת של הגרמה
השחיטה גבוהה רחוקה ממקום הראוי:

עקור
תשוב
כגון שנעקר הקנה והושט
מהלתי מהבשר ממקום
חיבור קודם גמר שחיטה שחיטתו
פסולה:

שש
תש
מאחורי ושחט הדי זו פסולה שאיפשר
שהיו שמוטין ומה שנשחטו הוא מה
שתפס אותן ואם לא תפס אותם -

כִּשְׁשַׁחַט שְׁחִיטָתוֹ כְּשִׁירָה שְׁלֹא הִיָּה
 אִי־פִיֶּשֶׁר לְשׁוֹחֲטֵן אֵילֹה הָיָה שְׁמוֹטִין כְּבֹד
 שֶׁ הֵיכָן לְכַדְּנוּ עֲקֵיד מִן הַתּוֹרָה :
 תֵּשׁ דְּכָתִיב וּבְרָעוֹנָם עֲקְרוּ שׁוֹר וְרֵת
 שֶׁל עֲקִיר עֲקִירָת קֵנָה וְשֵׁט לֹב :

דִּינֵי כִסּוּי הַדָּם

שְׁאֵה

הַשּׁוֹחֲט בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף וְלֹא יֵצֵא מֵהֶם
 דָּם מֵהוּ :
 תֵּשׁ מוֹתְרִים כִּי הַשְּׁחִיטָה אֵינָה לְהוֹצִיא
 מִכֹּלֶל אֶבֶר מִן הַחַי :
 שֶׁ בְּרֵכֶת הַשְּׁחִיטָה נִסְחָה הִיא עַל
 הַשְּׁחִיטָה וְאֵינָה מְעַכֶּבֶת הַשְּׁחִיטָה
 אִם לֹא :
 תֵּשׁ הַבְּרֵכָה נִסְחָה הִיא עַל הַשְּׁחִיטָה
 וְאֵינָה מְעַכֶּבֶת וְאִם שָׁחַט וְלֹא
 בִּירָךְ שְׁחִיטָתוֹ פָּסוּל כְּשִׁירָה :

שואה מיהם הבעלי חיים שצריכים ל

לכסות דמן :

תש חיה ועוף רכתב אשר יצור ציד חיה

ועוף ושיפך את דמו וכסהו בעפר :

שש מי הוא שחייב לכסות השוחט או

אדם אחר :

תש השוחט חייב לכסות רכתב וכסהו

ולא כתיב וכסה להורות שהשוחט

הוא יכסה הדם ולא אחר :

שש מה יכן מצינו שיצריך ליתן עפר

תיחזק למטה ולמעלה :

תש רכתב וכסהו בעפר ולא כתיב וכסהו

עפר לרמז על שני עפרים א' לזוטה

תחת הדם ואחר למעלה :

שש באיזה עפר מכסים הדם :

תש כל דבר שמעמיד הזרעים הנזרעין

בתוכו הוא בכלל עפר ומכסים בו

ואין מכסים בכל דבר שיש בו לחלוחית ולא

בעפר המדבר מפני שהיא מלחה :

שֶׁ שָׁחַט וְלֹא הָיָה בּוֹ עֵפֶר תִּיחָח לְמִטָּה
מֵהוּ :

תִּשׁוּ עֲרִיק לְגִירֹר הַדָּם עַל עֵפֶר תִּיחָח
וְלִכְסוֹת אוֹתוֹ בְּעֵפֶר תִּיחָח :

שָׁחַ אִם כִּמָּה מִכֶּסִּים הַדָּם בִּידָאוּ -
בְּרִגְלָאוּ אוֹ בְּכָלִי אוֹ בְּסֶכֶן :

תִּשׁ מִכְסָּה בִידוֹ אוֹ בְּסֶכֶן אֲבָל לֹא בְרִגְלָאוּ
שֶׁלֹא יִהְיוּ הַמִּצְוֹת בְּזוּזוֹת עָלָיו :

שֶׁ שָׁחַט עוֹף אוֹ חִיָּה וְשָׁחַט עַל אוֹתוֹ
הַדָּם בְּהֵמָה מֵהוּ :

תִּשׁ פֶּטוּר מִלִּכְסוֹת אֲבָל אִם שָׁחַט
בְּהֵמָה וְשָׁחַט עַל אוֹתוֹ הַדָּם
חִיָּה וְעוֹף חַיִּיב לִכְסוֹת :

שֶׁ אִם שָׁחַט מֵאֵה חַיּוֹת אוֹ מֵאֵה
עוֹפוֹת כִּמָּה כִּסּוּיִים וְכֵמָה

בְּרִכּוֹת חַיִּיב ?

תִּשׁ אִם כָּלִם שׁוֹחֲטִין בְּמִקּוֹם אֶרֶץ
בְּבִרְכָּה אַחַת וְכִסּוּיֵי אֶרֶץ לְכָלִם
אֲבָל יִזְהַר שֶׁלֹא יִדְבַּר בֵּין שְׁחִיטָה

לכיסוי מדבר שאינו מצרכי השחיטה

ואם דבר יא שלא הוי הפסק :

שחט ונבלע הדם בקרקע מאי

אם דשומו ניבר יכסנו :

דיני הריאה

ריאה שניקבה נקב מפולש זה

כנגד זה מאי :

טריפה והטעם למי שהריאה

מלאה רוח בתיות הבקמה -

ומרחפת על הלב ובלתי זה אי איפשר

להחקיים אפילו שעה א' ועכשו שניקבה

לא רי שיכנס הרוח לא אפילו אותו -

שבחוכה לא יעמוד בה ולא תהי מרחפת

על הלב כבתחלה וכייר יולד לה עגמת

נפש בקרבה וקריב לה שתמות מיד

ולפיכך טריפה :

כמה אינו תיש להיאה :

תמישה אונות וש להיאה

תלתא ממונא ותרין משמא כשהבהמה
 תלויה ברגליה ובני מעיה כלפי הטבח -
 שאז ימין הבהמה וימין הטבח שוין :
 שץ נתוספו האונות במענים והיינו ד'
 מימין וז' משמא מהו :
 תש אם האונה היתירה בסדר האונות
 או מלפני הדיאה לעומת הלב -
 מותרת ואם לעומת הצלעות על גבה טריפה :
 והוא שתעלה של הדם אחר שנמחזה -
 פחות מזה השיעור ^{כשידע} מדינה :
 שץ אוגה של ימין הסמוכה לזרזרת
 אצל הצואר מבוש התחתונה
 בזמן שהבהמה תלויה ברגליה והיא ה
 העליונה בחיות הבהמה ואם נמצא על
 גבה כטרפא דאסא מהו :
 תש כשיורה שכן דרכה ליפצל ודוקא
 ימנית אבל לא שמאלית ודוקא -
 למעלה מחציה אבל למטה מחציה טריפה :
 ואוגה זו נקראת כל שכן חז' רגל של חמור :

שָׁץ שִׁיעוֹר הָאוֹנוֹת לַעֲלוֹת לַמֶּנֶן כִּמָּה

הִיא :

תֵּשׁ כִּשְׁיָעוֹר עֲלֶה שֶׁל הָדָם אַחֵר

שֶׁנִּפְחִיָּה וְכָל שְׂאִינָה כִּשְׁיָעוֹר

זֶה הוּא לִיָּה חֲסֵרָה וְטְרִיפָה :

שָׁץ אִם חֲסֵר אוֹנָה מִצַּד יְמִין מֵהוּ :

תֵּשׁ הַיּוֹרֵדָה מִשְׁלֵמָת :

שָׁץ חֲסֵרָה הַיּוֹרֵדָה אוֹ שֶׁנִּמְצְאוּ

שְׁתֵּים אוֹ שֶׁנִּמְצְאוּ בִּצְר

שֶׁמֶץ מֵהוּ :

תֵּשׁ כִּשְׁיָרָה :

שָׁץ נִמְצְאוּ הַיּוֹרֵדָה בְּלֹא כִּים

מֵהוּ :

תֵּשׁ טְרִיפָה וְהַסִּימָן וְיִי לְחִסְרוֹן כִּים :

שָׁץ נִמְצְאוּ הַיּוֹרֵדָה חוּץ לְכִים מֵהוּ :

תֵּשׁ מִנְחִים אוֹתָהּ לְתוֹךְ הַכִּים

וְנוֹמְחִים אוֹתָהּ אִם עֲמִרָה

לְכִיסָה כִּשְׁיָרָה וְאִם לֹא טְרִיפָה :

שָׁץ כִּמָּה שִׁיעוֹר צוּרֵל הַיּוֹרֵדָה

תשובה בבהמה רקה נחלמין בייצה

ובבהמה גסה כפי גדלה :

למה אין מברכין על בדיקת

הריאה כמו שמברכין על

השחיטה :

מפני שאם נמצאת טריפה

יהיה ברכה לבטלה :

מה הם הסימנים המטרפים את

הריאה :

הם שלשה חסור יתיר חליף חסר

אם-אם חסרה א' מהאונות יתיר

אם יש אונה יתירה חליף אם נתחלק

הסדר שנכוצאו שתיים מימין ושלשה

משמין טריפה :

בשלמא אם חסר אונה א' ראוי

ליטרף אבל אם ימצא אונה

יתירה למה ראוי ליטרף :

משום דכל יתור כנטיל דמי

מפני מה אמרו כל יתור כנטול דמי :

תשֹׁ משום שכל אבר יש לו שורש
ומעין שממנו נובע ובוה מתקיים
ואם יש שני איברים יונקים ממקום אחד
אינם יכולים לעמוד לפיכך אמרו כל
יתור כנטול דמו :

שֵׁץ למה אם נתחלה הסדר טריפה :
תשֹׁ דכתיב הוא עשה ויכוננה שהיה
ברא את האדם באופן שאם יתחלה
הסדר אי אפשר להתקיים לפיכך
טריפה :

שֵׁץ היא שאלו לה חיתוך אונות מהו :
תשֹׁ טריפה ואם ייש בה סדק כמראה
היפרש ביניהן בין ב' עקנין בין -
באמצען בין בסופן כשיעור עלה של הרס
כשירה והוא שיהיה הסדק במקום
הראוי להיות חתוך :

שֵׁץ אם בצד א' מוהריאה חסר אונה
אחת לא שבסוף האונה ייש -
בליטה כעין אונה מהו :
תשֹׁ כשירה אע"פ שדרך האונות

והיו

להיות סמוכות זו לזה וכאן האומרה
מפסקת ביניהן וכל זה נאמר בבהמה
ותיה אבל בעוף אם יש חיתוך אונות
בבהמה אין לו מנין ידוע:

שש כבוד אמרנו שיש שני עורות
לריאה עקב זה בלא זה או זה
שלא בגדר זה מהו:

תש כשירה עד שינקבו שניהן זה כנגד
זה אפילו נגד קרום העליון
כלו לא שערך לבדוק אם לא נקב
התחתון:

שש עקבה הריאה ועלה בו קרום וגסתם
מהו:

תש טריפה:

שש הואיל שנקבה הריאה במשהו
טריפה וקיימא לן אין סירבא
בלא נקב ולעולם הסירבא באה מחמת
נקב מפני מה חלוקים בדיניהם ובמה
הם חלוקים:

תש סירכא דהיינו חוט של דיר
 שיוצא ממקום א' ונר בק למקום
 אחר טריפה והנמו כשהוא חוץ לסדרן
 אבל אם מאומה לאונה או מאונה ל
 לאונה מחיתוך של א' לחיתוך של זו
 שאעלה אפילו באבלסן אפילו ישבה
 פלוש הרי זה כסדרן וכשיורה אבל מצב
 לגב מחיתוך לגב משפולי לשמולי או
 מחודה של זו לחודה של זו שאעלה
 כל זה נקרא שלא כסדרן וטריפה :
 שפחה

סירכא שהיא תלויה בריאה ואינה
 נדבקת למקום א' מהו :
 תש כשיורה כי סירכא כזו לא
 מנקב קאתי לא ריד בעלמא
 הוא :

שפ סירכא שהיא ממקום למקום
 באומה או באונה עצמה מהו :

תשובה דינה כסיר כא תלויה וכשירה :
 שש סיר כא שעולה מן האונה -
 לדופן שכנגד האומה מהו :
 תיש טריפה ואם סיר כא עולה מן
 האונה לדופן שכנגד האומה
 ולדופן שכנגד האונה אם רובה כנגד
 האונה כשירה ואם רובה כנגד -
 האומה טריפה :

שש שיעור הסיר כא כמה היא
 תיש בין שהיא דקה כחוט השערה
 בין שהיא א עבה וחזקה כגודל :
 שש נסדכה האונה והאומה לגרדת
 או לחזה או לשמנונית הלב
 או לטרפש העינונית שהוא סוף טרפש
 הלב או לטרפש הכבד או לרחם או
 לעלמאדא שקנידין מוליגא או לסמפון
 היורד בין שתי הערוצות או לקנה הלב
 או לשמנונית הסימנונות זמא :

תשׁ טריפה אפילו היא דבקה
באחת מקומות הא בלי פלוש:
שׁ ריאה שהיא כעץ במיישושה
מהו:

תשׁ טריפה
שׁ בכמה מקומות יש לנו לבדוק
בבהמה וחיה:

תשׁ אין לנו לבדוק אחר שום -
טריפות מן הסתם חוץ מהריאה
לראות אם יש בה סירכא וכל הפורץ
גדר לאכול בלא בדיקה ישכנו טש:
שׁ המוציא סירכא בריאה נסתפק
אם היא בגב או בחיתוך -
כשנפחים אותה הדבה נראה שהיא
בחיתוך וכשאין נפחים אותה כל
נראה שהיא בחוץ מהו:

תשׁ כשירה:
שׁ נמצאו שתי בועות סמוכות
זו לזו מהו:

תש טריפה ואם אחת היא ונראה
 כשתים נוקבים אותה ושופכין
 אותה באחר מצידיה אם שופכין
 שתייהן באחר כשיורה ואם לאו -
 טריפה בדא כשהן מוגלא או מים
 סדוחים אבל אם הם צמחים קשים
 או מים זכים אע"פ שהם סמוכות זו
 לזו כשיורה י

שש בועה שנמצאת בסוף שפולי
 ריאה מהו :

תשובה נוהגים לאסור אם אין
 בשר מקיף מכל צד -
 ושפולי היינו תחתית האומה והאונה
 אבל לא החיתוכים שבין אונה
 לאונה :

שש אם נמצאת ביעה לצד עליון
 מהריאה במקום שהיא -
 דבוקה לשריר מהו :
 דיעה כשפולי וטריפה :

שש בועה בריאה ונגדת בעבר אחר
מהו :

תש אען דלא טפכי אחרדי משירה :
שש סידכא תלויה יוצאת מהבועה
מהו :

תשו טריפה :
שש ריאה שנמצאו בה בועות
הרבה מהו :

תש אם הם מלאות רוח או מים
זכים או לחה הנמשכת כדבש
או ליחה יבשה אפילו באגן מותרת
ואם הם מלאים מים סרוחים או ע
עכורים טריפה :

שש ריאה שנמצאת נקובה שלה
ממשמש יד הטבח ואין
ידוע אם נקב מחיים או לאחר
מיתה מהו

תש טריפה :

שש בועה או סירכא שנמצאת
בקנה הלב או בכל מקום חוץ
מהריאה מאי :

תש כשירה :
שש ריאה שנשפכה כקיתון מאי :
תש אם הסימפונות נמנחו טריפה
ואם לאו כשירה :

שש כיצד בודקים אותה לדאות אם
נמוחה :

תש נופחים ונוקבים אותה ושופכים -
אותה בכלי שהוא שוע באבר אם
נמצאו בה חוטים לבנים ידוע שהסמפונות
נמוחו וטריפה ואם לאו כשירה :

שש נגלד קרום העליון כלו מהו :

תש כשירה לא שצריכה בדיקה :

שש ריאה שנשמע בה קול הברה

מהו :

תש מושיבין אותה במים ונופחים -
אותה ואם בצבצו המים -

טריפה ואם לאו כשירה וקול ישג שמע

בה מפני קדוש התחתון שנקב ודוח -

עובר בין שתי הקדומות :

ריאה שנמצא בה מקום אטום

שאינו עולה בגפיחה מהו :

תש חותכין סמך כחש למקום אטום

אם נמצאת בה ליחה מותרת

שמפני הליחה לא נכנס הדוח ואם לאו

מושיבים אותה לתוך המים אם בצבצו

בידוע שהדוח נכנס וכשירה :

שאלה

מה הם המראות הפוסלות את הריאה

תשובה ריאה שנמצא בה כל שהיא

שחור כדיו או שהיא כ

כמראה בשר בין שהיא כחלמון ביצה

בין שהיא כמראה כרכום בין שהיא

כמראה קשותא וכן אם היא כמראה

הבקעת דהיינו לבנה כבקעת ויא

כעין חדיות של דקל :

שֶׁ בְּאִיזָה אֹפֶן פֶּסֶל לֹות הַמִּרְאוֹת
ה' אֱלֹוֹ :

תִּשׁ הַמִּרְאוֹת אֵינָם פֶּסֶל לֹות עַד
שְׁנוֹת־חַיִּים אוֹתָהּ וּמִמֶּדֶס בָּהּ
בִּידֹו אִם נִשְׁתַּנִּית הַמִּרְאָה הַכְּשֵׁר
כִּשְׁיִרָה וְאִם לֹא טְרִיפָה :

שֶׁ מִה הַמִּרְאוֹת הַכְּשִׁירוֹת :
תִּשׁ אִם הֵם בְּלוּיוֹ דֹּמָה לְהַקִּיעַ
אוֹ שֶׁהוּא כְּמִרְאָה הַיְדוּק
וְסִימְנָךְ כִּדְקֵי עֵשֶׁב לֹאכֵלָה אוֹ כִּ
כְּמִרְאָה הַכֶּבֶד אוֹ אֲדוֹמָה כְּתִכְלִית
הָאוֹדֶם כִּשְׁיִרָה וְסִימְנָךְ לֹא -
תִּתְעַב אֲדוֹמִי !



22

נַעֲשֶׂה עִי הַלְעִיב יִדְחָךְ דּוּלֵל אֲבִירֵינוּה שׁוֹמֵר דְּחִתָּא קִקֵּץ
כַּסֵּת הַקֶּלֶס עִי לֹאדֶם יִשְׁוֹן



Etoyer Abraham ruyet Selamir

~~Etoyer Abraham ruyet Selamir~~
~~Etoyer Abraham ruyet Selamir~~

~~Etoyer Abraham ruyet Selamir~~

tu et tunc bette

tu et tunc bette

tu et tunc bette

13 48 54

B

jeu an et de l'roi
mum

13 48

Bou

jeu an

R







